

бытія, които станаха и се извършиха тукъ въ Търново и въ околноститѣ му при привземанъето на тоя градъ отъ Русситѣ. —

Слѣдъ сключванъето на казанното премиріе, поченаха се преговори най напредъ между Россія и Европейскитѣ Сили, и между тия послѣднитѣ и Турція, относително до подобряванъето положеніето на православнитѣ Христіани въ Турція. Тіе преговори се протакаха отъ края на октомврія мѣсяца чакъ до края на Ноемврія; резултатата на тіе преговори бѣше: да се учреди въ Цариградъ една конференція, въ която да засѣдаватъ великитѣ Европейски държави заедно съ Турція, за да се разиска и рѣши вопросъ-тъ за православнитѣ Христіани. Тая международна конференція се дѣйствително и отвори на 30 Ноемврія 1876 год. въ Цариградъ. Душата и главнія двигателъ за учрежденіето на тая конференція бѣше тогавашнія Русски Посланникъ въ Цариградъ Генералъ Игнатіевъ (сега Графъ) и при разискваніята на конференціята, той земаше най дѣятелно участіе. По него време Везиринъ-тъ на турското правителство бѣше Мидхадъ-паша, който по сжвѣтитѣ, даже и натиска на нѣкои Европейски Сили, преимущественно же на Англія, побърза да потуши и запуши всички оплакванія на Россія; и издѣйствова отъ Султана единъ ферманъ за въвежданъето въ Турція на Конституціонно правленіе; и други ферманъ, чрезъ който се свикаха представители отъ цѣлата турска Имперія: за да засѣдаватъ въ конституціонната Камара на турската държавя и да разискатъ и обсъдятъ всичкитѣ не добри и не съобразни съ духъ-тъ на вѣкъ-тъ закони; да сжставятъ при това нови подобри и по-приспособими, и да ги замѣстятъ съ тѣхъ. Всичко това бѣше обаче устроено и предначертано съ цѣль: да се парализиратъ, даже уничтожатъ мѣркитѣ и рѣшеніята зети отъ конференціята. Въ съображеніе на това предначертателно настроеніе на дѣйствіята на тогавашнія турски Везиринъ Мидхадъ-паша, турскія представитель въ конференціята Сафетъ-паша, не рачяше да склони на рѣшеніята на конференціята и всякога правяше спънки и пречки на всичко; спорядъ това и членоветѣ